

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 248. Memento mei cum veneris in regnum tuum. v. 42.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

mortem exhaustis plane viribus, & jam inclinare sanctum caput ad emittendum spiritum, acclamavit pœnitenti corde & petiit gratiam eius, dicens: *Domine memento mei*, antequam hinc discedas me relicto. *Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis meae*; sume me tecum, ut tecum vivam & non moriar morte æterna. Agnosco te omnipotentem Dominum cœli & terræ maris, & omnium, quæ in eis sunt. Quidquid enim habent terrarum Reges & principes, Comites & nobiles tanquam feudatarii habent, mutuo habent, & ad tempus, *in manu autem tua omnes fineteris* in sempiternum, insuper Cœli Cœlorum agnoscent te solum Dominum. Quamobrem, Domine Univerſorum, memento mei ut tecum esse possim in regno tuo, tibi ibidem servire, te laudare & benedicere in sæcula sæculorum, quia tu solus Dominus, tu solus altissimus, bone lesu.

O quam bona est ista oratio, præ sermonibus sacerdotum & scribarum. Ista sonet sæpe in auribus nostris. Ista sapiat in corde, ut suo tempore sonet in ore quoque nostro ad laudem Dei & nostram salutem, Domine &c.

Domine Dominus noster quam admirabile est nomen tuum in universa terra! quoniam elevata est magnificentia tua super Cœlos, ex ore infantium & lactentium perfecisti tandē, propter inimicos tuos, ut destruas inimicum & ultorem diabolum & satellites. Obsecro te fac & me agnoscere te & laudare nomen tuum Domine, uti laudavit iste latro pœnitens.

§. 248. *Memento mei cum veneris in regnum tuum. v. 42.*

Merito hæc sancti latronis vox mirifice commendatur, qui Christum esse Regem regum post mortem suam, agnovit, etiam cum sceleratis condemnatum, spinis coronatum, videns infontes eius manus, quibus nihil unquam mali admistum est, sanguinem stillantes: sacros pedes ejus, nunquam à justitiæ semita aversos, crudeli confixos clavo, latus nudum ac inerme, pulcherrimam faciem in quam desiderant Angeli prospicere, prorsus deturpatam & omni specie destitutam, cor denique benedictum quod nulla unquam impuræ cogitationis macula attigit, denique internæ afflictionis prælo compressum. Quid vero est quod postulat? Hoc non sedere ad dextram vel sinistrum, uti Ioannes & Iacobus postulabant, sed solum *Memento*, quasi diceret innumera mea flagitia nequaquam admittunt ut ista petam; satis mihi fuerit qualemcunque tandem gratiam mihi exhibueris, non peto temporalia nec vita prolongationem vel liberationem de Cruce, sicut socius meus, cui similes sunt qui in ægritudine intendunt

X 3

Corpo-

Corporis curam filiorum & divitiarum, de anima nihil aut parum curare, sed hoc unum oro: Memento mei. quid est Memento me? Parum est & multum. parum si spectes obvium sensum, multum si reconditum. recurrit mihi in mentem historia Patriarchæ Josephi, ille dicebat pincernæ Pharaonis, Memento mei cum tibi bene erit. parum erat hoc sono verborum spectato multum re, quia pincerna memor Josephi, in caula turur educeretur è carcere, vestiretur pulchre, audiretur à Rege, fieretque alter à Rege potens in toto regno, Parum ergo erat *Memento mei*, & multum erat, quid hic latro dicebat.

O Rex gloriose cæli & terræ, memento quæso & mei jam enim venisti in regnum tuum. O fili Dei qui sedes modo à dextris Patris cui memores miseræ animæ meæ, maxime in hortâ obitus mei, quæ in hujus mundi carcere captiva detinetur. Fac me audire clementiæ verbum, verbum illud consolatorium quo latronem erigebas dicens: *Hodie mecum eris in Paradiso*. Quod utique confestim fiet si à me abstuleris nubem vitiorum. Tum enim mox tibi mea jungetur anima, atque in te requiescit, qui es Paradisus spiritualium deliciarum requies, & plena facieras beatorum.

§. 249. Et dixit illi Iesus. v. 43.

Notandum hic imprimis quam gratanter & apertis ulnis recipiat peccatores Christus Deus, & quam amanter se gerat in conversione eorum & audiat eorum desideria & preces ad se clamantes, & exaudiat humiliter & eis respondeat, ne diutius detineantur suspensi. iam potest loqui Dominus, antea, cum malediceretur erat quasi mutus & non habens in ore suo redargutiones. Audiamus igitur & nos sicuti Christus hic quamprimum audit, & respondeamus humiliter verbis & precibus eis condonantes ex animo, non ficto, quidquid in nos peccaverint. Confessarii vero recipiant humaniter vere pœnitentes qualescunque, ne desperent, aut animo despondeant, de veniâ peccatorum impetranda; sed spem veniæ promittant & vitam æternam, eos absolventes, sicuti Christus latronem scilicet pœnitentem absolvit in Cruce, tanquam Rex pontifex & sacerdos secundum ordinem Melchisedech (& novi testamenti primus) à culpa & pœna. sed caveant & prospiciant sibi peccatores ne per hanc Christi gratiam & exemplum peccatoris sero pœnitentis decipiant se metipso, inferentes latro in fine vitæ maximam misericordiam à Deo consecutus est, vivam ergo in peccatis & perseverabo in eis ducens in bonis dies meos donec veniat reus meus, tunc & ego convertar ad Dominum quem spero mihi pro-